

عنوان مقاله:

نقش آکراسیا و/یا ضعف اراده در عدم التزام اخلاقی از منظر امام علی (ع)

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهشنامه علوی، دوره 12، شماره 24 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسنده:

مهدی زمانی - دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

این مقاله با روش توصیفی-تحلیلی به تبیین امکان و درمان آکراسیا و/یا ضعف اراده در انسان از دیدگاه امام علی (ع) می پردازد. درحالی که معمولا آکراسیا را ضعف اراده دانسته اند، برخی فیلسوفان اخلاق میان آن ها فرق نهاده و اولی را عمل خلاف داوری اخلاقی و دومی را عمل خلاف تصمیم اخلاقی یا نقض ناموجه تصمیم دانسته اند. امام علی(ع) در تبیین سقوط اخلاقی انسان به هر دو حالت اشاراتی دارد. از منظر امام علی(ع) آکراسیا (عمل برخلاف باور اخلاقی) در دو حالت رخ می دهد: ۱- فقدان یقین و ۲- غفلت فاعل. بدین سان، «شک» و «غفلت» مهم ترین عواملی معرفی می شوند که قدرت درونی باور را برای صدور فعل مناسب می کاهند. برای مقابله با آکراسیا و درمان آن باید از راه ۱- کسب یقین (عبور از شک) و ۲- تذکر (زدودن غفلت و بی توجهی) به تقویت نقش انگیزشی شناخت فاعل اخلاقی پرداخت. همچنین در نهج البلاغه ضعف اراده فاعل اخلاقی با واژه هایی مانند ۱- «وهن» (سستی) و ۲- «فترت» (کاهلی) مورد اشاره و تبیین قرار گرفته است. قوت و ضعف اخلاقی به صورت نبرد درونی میان امیال مادی (شهوات و آمال) با تصمیم و عزم اخلاقی (پایداری) توضیح داده شده است. درمان ضعف اراده با صبر، همت، عزم و تلاش در زمینه سازی برای تصمیم گیری درست ممکن می شود.

کلمات کلیدی:

آکراسیا، ضعف اراده، درمان ضعف اراده، عدم التزام اخلاقی، امام علی (ع)

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1429308>

